

LIBRIS

Preot Nicolae TĂNASE

We know
books

NOAPTEA NUNȚII

Noaptea Nunții

Anormalitatea încearcă să pună stăpânire pe oameni, de aceea oamenii normali sunt din ce în ce mai rari. Ce înseamnă „om normal”? Putem da definiții. Putem spune multe despre normalitate, dar pentru noi creștinii, „normal” înseamnă a avea o viață omenească simultan cu o viață dumnezeiască (în sensul de viețuire concretă). Adică să viețuim și dumnezeiește și omenește. Omenește, adică mâncând și bănd și făcând cele ale corpului, iar dumnezeiește lucrând la mântuirea noastră. Există o tendință continuă ca viețuirea și conceptul de viețuire dumnezeiască să fie și să acopere viața obișnuită (viața noastră biologică), iar lucrul acesta creează o discordie între cele două gândiri și atunci nu este bine...

Dumnezeu este prezent în toată viața noastră, inclusiv în intimitatea noastră. Dacă prin parc te întâlnești cu doi tineri care se țin de mână și îi întrebi „*este Hristos între voi?*”, atunci ei imediat își dau drumul de mână, imediat nu se mai țin de mână. De ce? Pentru că li se pare că întrebarea se referă numai la poziția lor la plimbare. Asta înseamnă că ei nu sunt conștienți de prezența lui Hristos în prietenia lor. Relațiile dintr-o familie preced întemeierea unei noi familii și e bine să reamintim că o fată se

pregătește pentru măritat de când se naște și chiar mai înainte de a se naște. De ce? Pentru că ea, ca orice om, este produsul a doi părinți, a patru bunici, a opt străbunici, a șasesprezece străbunici... și așa mai departe. Astfel, nu ne este indiferent cum trăim și ce facem, pentru că toate au repercusiuni asupra copiilor noștri și a urmașilor lor datorită vieții în sistemul acesta de viațuire în care din păcate am pătruns; și suntem siliți să facem față acestei nebunii, când Liturghia nu mai este centrul vieții noastre. Preocupările de zi cu zi ne vor sustrage de la participarea la Sf. Liturghie dacă nu suntem consecvenți și serioși. Rugăciunea personală nu mai este o obișnuință, iar lucrarea de binefacere către aproapele nostru este așa de sporadică!...

Avem foarte multe lucruri pierdute din această pricină. Este foarte dur faptul că părinții nu mai au timp să stea cu copilul în brațe. Aspecte de igienă și protecție sanitară și celelalte din spital influențează foarte mult viața noului născut,... pentru că mama naște și imediat i se ia copilul. Nu i se dă câțva timp copilul, apoi i se dă doar din când în când copilul (pentru a-l alăpta), iar dacă nu îl alăptează îl vede numai la anumite ore. Despărțirea copilului de mamă este un aspect demn de luat în seamă, demn de studiat. Copilul devine cam încruntat, este speriat, el se liniștește greu. Vine dintr-un mediu în alt mediu. Și Sfinții părinți fac comparația asta cu

momentul când trecem din viața pământească în viața de dincolo (prin moarte), așa cum copilul din pântecul mamei vine la viața aceasta prin naștere. Și el plânge pentru că nu știe ce îl așteaptă. Sunt multe aspecte de studiat, dar toate se pot discuta în măsura în care vrem să înțelegem felul în care Dumnezeu ne-a creat.

Mai multe puncte de sudură fac o căsnicie fericită, pe care toată lumea și-o dorește, iar urările sunt așa: „**îți doresc căsnicie fericită**”. Altă dată le spunem „**casă de piatră**”, adică solidă, rezistentă, considerând căsnicia ca pe o casă. Prietenia dintre un băiat și o fată este un punct al sudurii, iar înțelegerea care urmează acestei prietenii, hotărârea lor de a viețui împreună este alt punct de sudură. Mergerea la părinți, prezentarea la părinți a băiatului, respectiv a fetei, vizitele părinților, cuscrilor, sunt alte puncte de sudură. După aceea nunta în sine este, prin taina Sfintei Cununii, cel mai puternic punct de sudură. Urmează un alt punct, noaptea nunții, de care foarte puțini vorbesc. Nici oamenii de știință, nici Biserica nu tratează des lucrurile acestea.

Mai urmează, apoi, luna de miere care, azi, nu mai e lună, e săptămână și nici atât măcar. După aceea urmează anul, sau primii ani de căsnicie, care înseamnă iarăși o sudură puternică. Pentru că oamenii se îndrăgostesc, iubesc și iar se îndrăgostesc, și iar iubesc,... periodic. Fără aceste

suduri cu atenție urmărite, căsnicia nu poate să fie fericită, deși ne urăm și ne dorim așa de mult o căsnicie fericită. Uneori fetele întârzie să se mărite pentru că tot gândesc cum să le fie căsnicia fericită. De aceea unele fete și unii băieți întârzie. Pentru că tot își fac planuri, tot gândesc: „*Cum să fac să fie căsnicia mea fericită*”.

Prin Taina Cununiei se împărtășește puterea lui Dumnezeu, harul Duhului Sfânt celor doi pentru a putea viețui împreună. Acolo ne rugăm: „*Dă Doamne ca robul tău acesta să îi fie cap soției sale, precum și roaba aceasta să fie supusă bărbatului său*” lucru adesea neînțeles nici de mire, nici de mireasă, **pentru că a fi „cap” este un dar.** Nu poți să fi cap oricum; este un dar de la Dumnezeu, iar a fi supusă (nu în sensul robiei, bineînțeles) este tot un dar și este **diplomația cu care de fapt femeia conduce casa, conduce familia.**

Împlinirea prin iubire este scopul principal al căsătoriei și după aceea nașterea de fii, iar după aceea într-ajutorarea. Este important dacă aveți o imagine clară despre ce va să fie, atât cei necăsătoriți, cât și cei căsătoriți să priviți și să analizați: în toate aceste puncte de sudură - unde sudura n-a fost bine făcută.

Ce nu am făcut, ce nu am cunoscut îndeajuns, sau prietenia a durat prea puțin? Nu am fost atenți la cununie, la slujba care s-a făcut chiar pentru noi? Am fost prea bucuroși și n-am trăit

momentul? Preotul s-a rugat pentru noi, ne-a cununat și noi n-am simțit asta. Ne-a unit și n-am simțit fiorul unirii!... Ce s-a întâmplat? E ceva care n-a mers? Trebuie reparat... În măsura în care mai poate fi reparat. De aici căsniciile nefericite, de aici idei aiurite preluate din Occident (și destul de mult înghițite și de noi românii): căsătoriile de probă, etc, tot de aici discuțiile despre sex (pe toate drumurile), de aici expresii nepotrivite: a face sex, a face dragoste. Ele n-au nimic comun cu viața conjugală. A face sex nu înseamnă că ești un om echilibrat, iar a face dragoste de asemenea, expresia nu ne conduce la o idee sănătoasă.

Viața noastră este frumoasă pentru că noi înșine cunoaștem calea, dar în această nebulă a societății, oare cât vom mai rezista? Și atunci este cazul să ne ferim ochii, să ne ferim auzul, să ne ferim simțurile de tot ce este rău, de tot ce este murdar, de tot ceea ce nu ne face cinste nouă. Căci afectează demnitatea și ne conduce apoi în căsnicie la diverse aspecte bolnăvicioase, chiar putem să ne îmbolnăvim în timpul căsniciei de diverse boli: boli ale sufletului, boli ale psihicului; după aceea sunt alte aspecte fiziologice și celelalte. Gândirea noastră despre nașterea de copii este deformată privind momentul când putem să primim un copil. Auzi adesea:

- „**Nu suntem pregătiți să avem acum un copil**”

- auziți cât și-a stors vreunul mintea până a inventat lucrul acesta.